

טודרוס הלוי אבולעפיה אוצר הכבוד

ודע כי ידיעת אצילות צד שמאל זה ידיעה עמוקה נעלמה מעיני רוב המקובלים הגדולים שקבלו קבלת אמת בסתרי התורה ובסדרי אצילות צד ימין עד כמעט שרובם לא השגיתו בזה ולא שתו לבם גם לזאת לדרוש ולתור ולחקור בה לפי שלא שמעו את שמעה דכפין עניא ולא ידע המעמיקים מעט מזער מהם שאלו וחקרו ודרשו היטב ונתעוררו לדרוש ולחקור בה עד שעלתה בידם כסדר נכון נאצל ממאציל ומעלה אחר מעלה ומדרגה אחר מדרגה עד חדרי חדרים בראיות חזקות מסתרי התורה והנבואות ודברי המדברים ברוח הקודש ודרוז"ל...

ספר יוחסין - מאמר ראשון - אות השי"ן

ומצאתי בספר דברי הימים שלו ר"ל מר' יצחק דמן עכו הוא שעשה ספר קבלה בשנת המלאך ונחרבה בזמנו עכו ונשבו כולם בזמן בן בנו של הרמב"ן ובזמן בן ר' דוד בן אברהם בן הרמב"ם ז"ל, והוא הלך לספרד לחקור כיצד נמצא בזמנו ספר הזוהר אשר עשה ר' שמעון ור' אלעזר בנו במערה אשרי הזוכים לאמתתו, באורו יראו אור ואמרי לאמתתו מפני שזיין מקצת אשר זיין, ואמר שקבל כי מה שנמצא בלשון ירושלמי האמין כי הם דברי ר' שמעון ואם תראה בלשון קדש האמן כי אינם דבריו רק דברי המזיין מפני שהספר האמתי הוא בלשון ירושלמי כלו וז"ל:

ומפני שראיתי כי דבריו מופלאים ישאבו ממקור העליון המעיין המשפיע בלתי מקבלת בשכמל"ו, רדפתי אחריו ואשאלה את התלמידים הנמצאים בידם דברים גדולים ממנו מאין בא להם סודות מופלאים מקובלים מפה אל פה אשר לא נתנו ליכתב ונמצאו שם מבוארים לכל קורא ספר ולא מצאתי תשובותיהם על שאלתי זאת מכוונות, זה אומר בכה וזה אומר בכה: שמעתי אומרים לי על שאלתי כי הרב הנאמן הרמב"ן ז"ל שלח אותו מא"י לקטלוניא לבנו והביאו הרוח לארץ ארגון וי"א לאלקנטי ונפל ביד החכם ר' משה די ליאון הוא שאומרים עליו ר' משה די ווד אל חגארה וי"א שמעולם לא חבר רשב"י ספר זה, אבל ר' משה זה היה יודע שם הכותב ובכחו יכתוב ר' משה זה דברים נפלאים אלה, ולמען יקח בהם מחיר גדול כסף וזהו רב תולה דבריו באשלי רברבי ואמר מתוך הספר אשר חבר רשב"י ורבי אלעזר בנו ודבריו אני מעתיק להם דברים אלו. ואני בבואי ספרדה ואבא אל עיר ואלדוליד אשר המלך [שם] ואמצא שם לר' משה זה ואמצא חן בעיניו וידבר עמי וידר לי וישבע לאמר כה יעשה לי אלקים וכה יוסיף אם לא הספר הקדמון אשר חבר רשב"י אשר הוא היום בביתני במדינת ישבילי היא אוילה בבואך אלי שם אראך, ויהי אחר הדברים האלה נפרד ממני וילך ר' משה זה אל עיר ארבלא לשוב אל ביתו לאוילא ויחלה בארבלא וימת שם, וכשמעי הבשורה היטב חרה לי עד מות ואצא ואשים לדרך פעמי ואבא אל אוילא ומצאתי שם חכם גדול וזקן ושמו ר' דוד דפאן קורפו, ואמצאה חן בעיניו ואשביעהו לאמר הנתבררו לו סודות ספר הזוהר שבני אדם נחלקים זה אומר בכה וזה אומר בכה ור' משה עצמו נדר לי אלי ולא הספיק עד שמת ואיני יודע על מי אסמוך ולדברי מי אאמין, ויאמר דע באמת כי נתברר לי בלא ספק שמעולם לא בא לידו של ר' משה זה, ואין בעולם ספר זוהר זה רק היה ר' משה בעל שם הכותב ובכחו כתב כל מה שכתב בספר הזה, ועתה שמע נא באיזה דרך נתברר לי:

דע כי ר' משה זה היה מפזר גדול ומוציא בעין יפה ממנו עד שהיום הזה ביתו מלא כסף וזהו שנתנו לו העשירים המבינים בסודות גדולים אלא אשר יתן להם כתובים בשם הכותב ומחר נתרוקן כלו עד שעזב אשתו ובתו הנה ערומו שריות ברעב ובצמא ובחוסר כל, וכשמענו שמת בעיר ארבלו ואקום ואלך אל העשיר הגדול אשר בעיר הזאת הנקרא ר' יוסף די אוילה ואומר לו עתה הגיע העת אשר תזכה לספר הזוהר אשר לא יערכנו זהב וזכוכית אם תעשה את אשר איעצך, ועצתי היא זאת שיקרא ר' יוסף זה לאשתו ויאמר לה קחי נא מנחה נאה ביד שפחתך ושלחי אותה לאשת ר' משה ותעש כן, ויהי ממחרת ויאמר עוד לה לכי נא ביתה אשת ר' משה ואמרי לה דעי כי רצוני הוא להשיא את בתך לבני ואלו לא יחסר להם לאכל ובגד ללבוש כל ימיך ואין אני מבקשת ממך דבר בעולם רק ספר הזוהר אשר היה אישך מעתיק ממנו ונותן לבני אדם, דברים אלה תאמרי לה לבד ולבתה לבד ותשמיעי את דבריה אשר יענוכה ונראה יהיו מכוונים אם לא, ותלך ותעש כן ותען אשת ר' משה ותשבע

לאשת ר' יוסף לאמר כה יעשה לי אלקים וכה יוסיף אם מעולם ס' זה היה עם אישי אבל מראשו ולבו מדעתו ושכלו כתב לו מה שכתב ואומרה לו בראותי אותו כותב מבלעדי דבר לפניו מדוע תאמר שאתה מעתיק מס' ואתה אין לך ספר רק מראשך אתה כותב הלא נאה לך לאמר כי משכלך אתה כותב ויותר יהיה כבוד לך, ויען אלי ויאמר אלו אודיע להם סודי זה שמשכלי אני כותב לא ישגיחו בדברי ולא יתנו בעבורי פרוטה כי יאמרו כי מלכו הוא בודה אותם, אבל עתה כאשר ישמעו שמתוך ספר הזוהר אשר חבר רשב"י ברוח הקודש אני מעתיקים יקנו אותם בדמים יקרים כאשר עיניך רואות, אח"כ דברה אשת ר' יוסף זה עם בתו של ר' משה את הדברים אשר דברה עם אמה להשיאה לבנה ולתת לאמה לחם ושמלה ותען לה כאשר ענתה אמה לא פחות ולא יותר התרצה עדות ברורה יותר מזו? כשמעי דבריו אלה נשתוממתי ונבהלתי מאד ואאמין אז כי לא היה שם ספר רק בשם הכותב היה כותב ונותן לבני אדם, ואסע מאוילה ואבא אל עיר מלאבירה ואמצאה בה חכם גדול מופלא נדיב לב וטוב עין שמו ר' יוסף הלוי בנו של ר' טודרוס המקובל ואחקורה ממנו על אודות הספר הזה ויען ויאמר אלי דע והאמן כי ס' הזוהר אשר חבר רשב"י היה בידו של ר' משה זה וממנו יעתיק ויתן לאשר טוב בעיניו, ועתה ראה בחינה גדולה אשר בחנתיו לר' משה אם מתוך ספר קדמון יעתיק או בכח שם הכותב יכתוב, והבחינה היתה שימים רבים אחרי כתבו לי קונדרסים גדולים ורבי' מהזוהר גנזתי לי א' מהקונדרסים ואומרה לו כי אבד ממני ואחלה את פניו להעתיקו לי שנית ויאמר לי הראני נא אחרית קונדרס אשר לפניו וראשית הקונדרס אשר יבא אחריו ואני אעתיקנו לך שלם כראשון אשר אבד לך ואעש כן, אחר ימים מועטים נתן לי הקונדרס מועתק ואניחיהו עם הראשון וארא כי אין ביניהם הפרש כלל לא תוספות ולא מגרעת לא שינוי ענין ולא שינוי דברים אבל שפה אחת ודברים אחרים כאלו הועתק קונדרס מקונדרס היתכן בחינה יותר גדולה מזו ונסיון חזק מזה, ואסע ממלאבירה ואבא אל העיר טוליטולה ואוסיף עוד לחקור על הספר הנזכר אל החכמים ותלמידיהם ועדיין מצאתים חלוקים זה אומר בכה וזה אומר בכח, וכאשר ספרתי להם בענין בחינת החכם ר' יוסף הנזכר אמרו לי שאין זה ראייה כי נוכל לומר שטרם נותנו לאדם קונדרס מאשר יכתוב בכח שם הכותב יעתיקהו תחלה לעצמו ולעולם לא יתרוקן ממנו, אבל יעתיק ויתן יעתיק ויתן המעתיק מספר לספר קדמון. אמנם נתחדש לי ענין כי אמרו לי תלמידים שראו איש זקן ושמו ר' יעקב תלמיד מובהק של ר' משה זה אשר היה אוהבו כנפשו שהיה מעיד עליו שמים וארץ שספר הזוהר אשר חבר רשב"י:

ולא מצאתי בספר תשלום זה הדבר:

זוהר חלק א דף עד/א

רבי שמעון פתח (מ"א ו ז) והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה, ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו, והבית בהבנתו, וכי לא הוה בני ליה שלמה וכלהו אומנין דהוו תמן, מהו בהבנתו. אלא כך הוא, כמה דכתיב (שמות כה לא) מקשה תעשה המנורה, אם היא מקשה מהו תעשה, אלא ודאי כלא באת וניסא אתעביד איהו מגרמיה, כיון דשראן למעבד עבידתא, אוליף לאומנין למעבד בה מה דלא הוו ידעין מקדמת דנא, מאי טעמא בגין דברכתא דקב"ה שרא על ידיהו, ועל דא כתיב בהבנתו, איהו אתבני מגרמיה, דהוא אולפא אולפן לאומנין היאך שראן למעבד, ולא אסתלק מעינייהו רשימו דההוא עבידתא ממש, ומסתכלאן ביה ועבדי עד דאתבני כל ביתא.

ספר מגיד מישרים - פרשת מקץ

אור ליום שבת כ"ח לכסליו, ה' עמך וכל אשר אתה עושה ותעשה ה' מצליח רק כי תדבק בי בתורתו ובמשניותיו ולא תפריד מחשבותיך אפי' רגע אחד ובכך אזכך לעלות במעלות עליונות אתקן לך מהלכים בין העומדים האלה, אשריך בעה"ז וטוב לך בעה"ב, ועל ירך אתפאר, על כן אפארך אאדירך אברכך אגדלך אהדרך אזכך אמגנך אעלך גם עלה לכן שמע בקולי לאשר אני מצוה אותך כי אני המשנה המדברת בפיך אני האם המייסרת את בניה אני הנקראת מטרוניא...